

DÉLMAGYARORSZÁG

AZ MDP CSONGRÁDMEGYEI BIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

X. ÉVFOLYAM, 129. SZÁM

SZERDA, 1954 JÚNIUS 2.

ÁRA 50 FILLER

Nagy napok után, nagy feladatok előtt

(M. T.) Nincs drága hazánkban olyan munkaterület, amelynek eddigi tevékenységét, elkövetkezendő feladatait ne tárgyalták volna meg pártunk nagy tanácskozásán. Egy hétig az ország szeme, figyelme, érdeklődése pártunk III. kongresszusa felé fordult.

Egységesen tett hitet pártunk iránti bizalma mellett Csongrád megye dolgos népe is. Amíg a kongresszusi tanácskozáson a magyar nép boldogabb jövőjéről tárgyaltak a küldöttek, Csongrád megye küldöttei is, addig itthon az üzemekben, gépállomásokon, termelőszövetkezetekben órségeket álltak a munka frontján a dolgozók ezrei. Az Újszegedi Ládagyár, a Szegedi Cipőgyár győzelmi jelentései és azok a nagyszerű munkaeredmények, amelyek a kongresszusi órség napjait tükrözték, azt mutatták, hogy Csongrád megye dolgozói készek arra, hogy a kongresszuson elhangzottakat, a kongresszus határozatait erejükkel, győzniakarással végrehajtsák.

A kongresszus történelmi jelentőségű napjai lezárultak, a küldöttek hazatértek, s most itt állunk a kongresszus által kitűzött feladatok megvalósítása előtt. Van feladat, sok feladat, bőven. A Központi Vezetőség beszámolója világosan, alaposan elemzte mezőgazdaságunk, iparunk, állami és tanácsszerveink eredményeit és a meglévő hibákat. A kongresszus anyagának gondos tanulmányozása elsőrendű feladat, hogy minden vezető párt-, állami és tömegszervezeti funkcionárius a saját munkaterületén alkalmazzon és hasznosítsa tudja az ott elhangzottakat, ki tudja dolgozni azokat a tennivalókat, amelyeket a kongresszus határozatainak megvalósítása, a dolgozók újabb harcra mozgósítása érdekében végre kell hajtania. A legfőbb cél: a dolgozó nép életszínvonalának, jólétének szakadatlan emelése. Ennek érdekében kell most cselekednünk városban, falun egyaránt.

A Központi Vezetőség beszámolójában Rákosi elvtárs leszögezte: »Az első és legfontosabb kérdés a munka termelékenysége, s ezzel együtt az önköltség alakulásának kérdése«. Megyénk üze- meit előtt tehát az a legfontosabb feladat, hogy e két problémát, amely a legszorosabban összefügg egymással, megvizsgálják a saját üzemükben, a jó gazda alaposágával mérlegeljék: mit lehet tenni, hogy a termelékenység tovább emelkedjen, ugyanakkor csökkenjen az önköltség, olcsóbbá tegyék gyártmányainkat. Rajtunk, Csongrád megye dolgozóin is múlik, hogyan, milyen ütemben emelkedik megyénk, az egész ország dolgozóinak életszínvonalá, hisz »az árakat... csak akkor lehet leszállítani, ha előzőleg nőtt a termelékenység és csökkent az önköltség«. A Hazai Fésűs-fonó és Szövőgyár felhívásához már a Szegedi Kenderfonógyár dolgozói is lelkesen csatlakoztak és vállalták, hogy ebben az évben az önköltséget 300 ezer forinttal csökkentsék. Ehhez a kezdeményezéshez, amely a kongresszus fényében született, csatlakozzon valamennyi csongrádmegyei üzem. A Szegedi Cipőgyár dolgozói is elhatározták: 0.12 százalékkal csökkentsék az önköltséget és még június hónapban ötezer pár cipőt adnak népgazdaságunknak terven felül.

Ugyanakkor azonban egy pillanatig sem szabad szem elől téveszteni a minőség állandó javítását. Gerő Ernő elvtárs a kongresszuson felszólalásában mondotta: »Nekünk olyan önköltség-csökkentésre van szükségünk, amely nemcsak változatlan, hanem javuló minőség mellett valósul meg«. A kongresszus felhívta figyelmünket arra, hogy egy-egy fontos feladat végrehajtásánál ne hanyagoljuk el, ne szorítsuk háttérbe más fontos feladatokat. A bérfigyelem megszilárdítása elengedhetetlenül szükséges ahhoz, hogy »a munka termelékenysége állandóan, rendszeresen, folyton-folyvást visszaesés nélkül emelkedjék«. Rákosi elvtárs a Központi Vezetőség beszámolójában rámutatott arra, hogy »pártszerveze- teink, pártfunkcionáriusaink, valamint szakszervezeti funkcioná- riusaink és gazdasági vezetőink számos esetben nemcsak eltűr- ik a normák törvénytelen fellazítását, a bérfigyelem megszegését, a munkafegyelem semmibevevését, hanem maguk is támogatják azt.«

A Központi Vezetőség beszámolója megállapította: »Munkásosztályunk, s vele kéz a kézben műszaki értelmiségünk, hitet tett pártunk, kormányunk helyes politikája népi demokráciánk mellett«. Csongrád megyében is az elmúlt tél nehézségeit a kongresszusi verseny során sikeresen legyőzték és az elmaradások jelentős részét megszüntették. A patronázs-mozgalom, a gépállomások, a termelőszövetkezetek műszaki, gazdasági megsegítése kibontakozóban van megyénkben is; ez a munkás-paraszt szövetség erősödésének méltó megnyilvánulása. A Szegedi Vasöntőde ezekben a napokban készíti el az árpádhalmi gépállomás dolgozóinak kérésére azt a húsz darab öntvényt, amelyek a traktorok kipufogóinak a gép alá vezetéséhez szükségesek, hogy elkerüljék a tűzveszélyt a nyári aratási, cséplési munkáknál. A munkás-paraszt szövetségnek — ezen belül a munkásosztály vezetőszerének — már több ilyen megnyilvánulása van: az a feladat, hogy ezt a mozgalmat tovább ápoljuk, fejlesszük. A mezőgazdaság fejlesztéséről, az ezzel kapcsolatos feladatokról sok szó esett a kongresszuson; ezeknek végrehajtásához teljes erővel hozzá kell kezdeni. Tanácsaink tennivalóit, a jobb munka módszereit jól előre megszabta a kongresszus — igyekezzenek mihamarabb alkalmazni minden csongrádmegyei községben, városban azokat.

A legsürgősebb feladatok már itt vannak, közvetlen előttünk az elkövetkezendő napokban. A sok májusi eső, a tűző nap nemcsak az időben gondosan elvetett növényeket fejleszti, hanem rohamosan nő a gaz is. Csak akkor tudjuk végrehajtani a III. kongresszus nagyjelentőségű határozatait, ha mindennapi munkánkat úgy végezzük, hogy azok időben sikeresen meghozzák munkánk gyümölcsét. Az állami gazdaságok, termelőszövetkezetek, Csongrád megye dolgos parasztága tegyen meg mindent a gondos növényápolásért, idejében tegyen eleget beadási kötelességének — ezt várja tőlük az egész ország. Az üzemekben a második negyedév utolsó hónapjába érkezünk. Még több helyen nem törlesztették le teljes egészében az első negyedévi adósságot — már most, a hónap elején ötletet, gondos műszaki szervezéssel, a kongresszusi verseny tapasztalatainak, lendületének felhasználásával fokozzuk eddigi nagyszerű erőfeszítéseinket, az első félévi terv maradéktalan teljesítése érdekében. Rákosi elvtárs mondotta kongresszusi zárszavában: »Az út szabad, a cél világos! Rajtunk a sor, hogy amit elhatároztunk, tettekre is váltsuk!«

A kongresszus határozatainak megvalósításáért

Tovább csökkentjük az önköltséget

A Szegedi Víz- és Csatornaművek dolgozói a különféle költségeknél a kongresszusi versenyben két százalékos megtakarítást értek el, az önköltséget pedig öt százalékkal csökkentették. Az elkövetkezendő időszakban a vállalat munkásai elhatározták, hogy a kongresszus határozatainak szellemében tovább küzdenek az önköltség csökkentéséért. Ezért a csőfektetési munkáknál az eddig használt olomtömitések helyett fékes tömitési eljárást vezetnek be. A forgóeszköz

Siprikó Gyula

Fokozzuk jó eredményeinket

Az Újszegedi Rostkikészítő telep dolgozói a kongresszusi műszakban kiválóan megállták a helyüket. Magas teljesítményeket értek el a tölóban, a rázóban, a turbinánál s a telep egész területén. Sok dolgozó túlszárnyalta régebbi eredményét — ezzel köszöntötte pártunk III. kongresszusát. A kiváló eredmények segítettek hozzá bennünket, hogy május első dekádjában mutatkozó lemaradásunkat bepótoljuk és május havi tervünket 108.6 százalékra teljesítsük. Ezt az eredményt tovább akar-

Szügyi Sándor

Katona Lajos

Eredmények, tervek, feladatok a Szegedi Gőzfűrészen

Pártunk III. kongresszusa befejezte tanácskozásait. A Szegedi Gőzfűrészt dolgozói, a többi üzemek dolgozóival együtt nagy figyelemmel kísérték a kongresszus munkáját. A dolgozók nagyon jól tudják, hogy a kongresszuson hozott határozatok több évre megszabják feladataikat. De azt is tudják, hogy ezek a határozatok csak úgy lesznek megvalósíthatók, ha az üzemek minden egyes dolgozója lelken viseli az ország sorsát és minden ténykedésében segíti pártunkat a határozatok végrehajtásában. A Szegedi Gőzfűrészt megelőző héten, de a kongresszus tartama alatt is kimagasló eredményeket értek el. Ez alatt a két hét alatt tervüket 124.7 százalékra teljesítették. A kongresszusi órség teljesítmény százaléka

— külön értékelve — 133.3 százalék volt. Ezeknek az eredményeknek köszönheti a Szegedi Gőzfűrészt, hogy május havi tervét 115 százalékra teljesítette. Így sikerült az első negyedévi és április havi 350 köbméteres lombos fűrészáru lemaradást 80 köbméterre csökkenteni és terven felül 174 köbméter fűrészáruat adni népgazdaságunknak. A Szegedi Gőzfűrész dolgozói feladatát tűzték ki, hogy még csekély lombos fűrészáru lemaradásukat június hónapban pótolják és a féléves tervüket nemcsak túlteljesítik, hanem a száz százalékos tervszerűséget megtartják. A tervszerűség megtartása mellett fontos feladatul tűzték ki, hogy még nagyobb gondot fordítsanak minőségű termékek szállítá-

sára. A nagy figyelmet és körültekintést igénylő parkettléc és talpa termelésnél nem voltak minőségi kifogások. Hiányolták azonban néhány esetben a bányák azt, hogy az üzem által küldött bányadeszkák nem felelnek meg a méret szerinti előírásoknak. Ugyancsak a fűrészáru szállításnál — bár az áru minőségi előírásoknak megfelelt, nem vették figyelembe egyes üzemek különleges kívánságait. Így történt meg az, hogy egyes üzemek olyan fűrészáruat kaptak, ami az ő különleges munkájukhoz nem volt megfelelő. A Szegedi Gőzfűrész a jövőben nagyobb gondot fordít a különleges kívánságokra és jó munkájával elősegíti a fűrészáru feldolgozó üzemek munkáját, hogy a dolgozók részére jobb

bűrt tudjanak készíteni. Ugyancsak jó bányadeszkával fogják segíteni bányászainkat tervük teljesítésében. Most már jó útemben halad az üzem új rönkterének kiépítése. Ideiglenesen már használják is, azonban még hátra van a következő építési. Az új rönkter megoldja egyrészt az üzem jó nyersanyag ellátását, tehát biztosítja a tervszerűséget, de az új rönkter nagyban hozzájárul az önköltség csökkentéséhez, amely szintén a jövőben elsőrendű feladata a Szegedi Gőzfűrész dolgozóinak. Több tízezer forint kocsit állás-pénzt fog az üzem megtakarítani, ha a vagonokat gyorsan, a kirakási időn belül visszaadják a MÁV-nak, ez pedig az új rönkterén teljesen megoldható. BARÁT JÁNOS

Levelezőink a kongresszusi műszak eredményeiről

A Szegedi Gyufagyárból Várnai Miklós levelében ezeket olvashatjuk: »Üzemünk dolgozói lényegesen túlteljesítették vállalásaikat. Május 30-ig terven felül 297.307 forint értékű gyufát adtak a dolgozó népek. Ezzel a kimagasló eredménnyel kongresszusi felajánlásunkat 177.9 százalékra teljesítettük. Különösen szép termelési eredményt értünk el a kongresszusi műszakban május 17-től május 30-ig, amikor terven felül 119.965 forint értékű gyufát készítettünk«. Levele további részében ír Várnai elvtárs arról, hogy milyen jó munkát végeztek az egyes üzemrészek dolgozói és az eredményeket a dícsősegtáblán naponta közzölték. A Rendező-pályaudvar IV-es pályamesteri szakasz levelézője, Horváth György elvtárs, a Dózsa-brigád munkáját közli, akiknek teljesítménye 124 százalék lett. A brigád tagjai minőségi munkát végeztek. De jól dolgozott Hódi József, Négycsokrá János is, akik becsületes munkájukkal harcoltak kongresszusi felajánlásuk teljesítéséért.

A Konzervgyárból B. Tóth Sándorné levelezőnk küldött szerkesztőségünknek levelet a kongresszusi verseny eredményeiről. A ládaszegezők munkáját emeli ki a levél-

ben, akik felajánlották, hogy régebbi 163 százalékos teljesítményüket 180 százalékra teljesítik minőségileg kifogás nélkül. Így ír rólok B. Tóth Sándorné: »A ládaszegezők vállalásukat 200 százalékra teljesítették és most már sztahanovista szinten dolgoznak. Minden reggel rövid megbeszélést tartanak, ahol az egész napi munkát mindenki elosztják. Kocsis György, a csoport vezetője elhatározta, hogy a ládaszegezők műhelyt sztahanovista műhellyé fejleszti. Ezért segítséget nyújt a gyengébbeknek, akik szívesen meghallgatják őt és követik útmutatásait«. Az Ecsetgyárból Gera Júlia írt a kongresszusi műszakról. Ebben az üzemben a kommunisták jártak az élen a termelésben és ezért sikerült az előirányzott 94.884 darab különböző nagyságú ecset helyett 108.376 darabot készíteni. Az Ecsetgyárban tovább fokozódik a verseny lendülete és úgy tervezték a munkások, hogy a második negyedévi tervet jóval a kitűzött határidő előtt befejezik. Eddig már 13 napos tervelőnyük van.

A DÉMA Cipőgyárból Bánfi Károly elvtárs beszámolt levelében, hogy a szabászat teljesen megszűntette a kongresszusi műszakban az első negyedévben keletkezett lema-

radást, a tűző pedig 932 pár cipővel csökkentette adósságát. A havi készáru termelés nyolc százalékkal emelkedett és húsz százalékkal kevesebb a száz százalékon alul teljesítők száma. Több kiváló dolgozó nevét sorolja fel levelében Bánfi elvtárs, akik kiváló munkával köszöntötték a kongresszust és most fokozódó lendülettel harcolnak a második negyedévi terv sikeres teljesítéséért. Sziládi Sándor elvtárs írta a kongresszusi verseny értékelésében: »A Szegedi Állomás dolgozóinak tervteljesítése 107.4 százaléka. A Szegedi Igazgatóság a jó munkaeredmények alapján az eddigi utolsó helyezésről a második helyre küzdötte fel magát«. A Szegedi Automata Központ dolgozói nevében Kecskeméti Józsefnél elvtársnő arról írt, hogy május 23-án befejezték fenntartási tervüket. »Szabó Mária fejezte be elsőnek a tervét — írta levelében —, majd utána Papp János. Csizmadia Béla és Szalai Péter 2—2 nagyjelentőségű újítást vezettek be, mely könnyebbé tette a munkát. A vállalt 172 százalékos jószágfok helyett az Automata Központ dolgozói 176 százalékot értek el.«

A propagandamunka néhány tapasztalata megyénkben

A kisteleki Felszabadulás tsz elvégezte a rozs pótbeporzását

A dorozsmai gépállomás munkája

A dogozók hétvégi különvonata Gyöngyösre

Édesanyák béketalálkozója

A Pedagógus Nap előtt